

Kan I se jer selv i følgende ordlyd i denne erklæring, i »Den levende Kristus«? »Han opfordrede alle til at følge sit eksempel. Han vandrede ad Palæstinas veje, hvor han helbredte de syge, gjorde de blinde seende og opvakte de døde.«¹⁰

Vi søstre i Kirken går ikke på Palæstinas veje og helbreder de syge, men vi kan bede for og anvende forsoningens helende kærlighed på et slidt og anstrengt forhold.

Selv om vi ikke får de blinde til at se på Frelserens vis, kan vi vidne om frelsesplanen til de åndeligt blinde. Vi kan åbne deres øjne, så de forstår nødvendigheden af præstedømmets kraft i evige pagter.

Vi kan ikke oprejse de døde, som Frelseren gjorde, men vi kan velsigne de døde ved at finde deres navne til tempelordinancer. Så kan vi virkelig oprejse dem fra deres åndelige fængsel og tilbyde dem vejen til evigt liv.

Jeg vidner om, at vi har en levende Frelser, Jesus Kristus, og vi vil med hans kraft og lys blive i stand til at fortrænge verdens mørke, give udtryk for den sandhed, vi kender, og påvirke andre til at komme til ham. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder og præstedømmets kraft«, *Liahona*, sep. 2014, s. 36.
2. Harriet R. Uchtdorf, *The Light We Share*, Deseret Book Company, 2014, s. 41; benyttet med tilladelse.
3. Thomas S. Monson, »Jeg var blind, og nu kan jeg se«, *Liahona*, juli 1999, s. 69.
4. L&P 50:24.
5. L&P 88:7.
6. George Q. Cannon, i *Forberedelse til at indtræde i det hellige tempel*, hæfte, 2002, s. 36.
7. Mosi 3:19.
8. D. Todd Christofferson, »Kvindens moralske styrke«, *Liahona*, nov. 2013, s. 30.
9. L&P 4:2.
10. »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2.

Præsident Dieter F. Uchtdorf

Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Efterlev evangeliet med glæde

Stol på Jesu Kristi frelsende kraft. Hold hans love og befalinger. Med andre ord – efterlev evangeliet med glæde.

Mine elskede søstre, mine kære venner og velsignede Jesu Kristi disciple, jeg føler mig bæret over at have mulighed for at være sammen med jer, nu hvor vi indleder endnu en generalkonference i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. I den kommende uge skal Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostle mødes med alle generalautoriteterne og hovedorganisationslederne, og resten af møderne ved vores verdensomspændende generalkonference afholdes næste lørdag og søndag. Jeg er yderst taknemlig for, at præsident Thomas S. Monson, Guds profet i vore dage, har bedt mig om at repræsentere Det Første Præsidentskab, når jeg taler til Kirkens søstre.

Da jeg tænkte over, hvad jeg skulle sige, vandrede mine tanker tilbage til de kvinder, der har formet mit liv og hjulpet mig gennem jordelivets udfordringer. Jeg er taknemlig for min bedstemor, der for årtier siden besluttede at tage sin familie med til mormonernes nadvermøde. Jeg er taknemlig for søster Ewig, en ældre enlig tysk dame, hvis navn oversat til dansk betyder »søster Ewig«. Det var hende, der kom med denne modige

og vidunderlige invitation til min bedstemor. Jeg er yderst taknemlig for min mor, der ledte fire børn gennem anden verdenskrigs virvar. Jeg tænker også på min datter, mine børns døtre og fremtidige generationer af trofaste kvinder, der en dag vil komme.

Og jeg er selvfølgelig evigt taknemlig for min hustru, Harriet, der fortryllede mig som teenager, bar de tungeste byrder i vores families tidlige år som mor, står ved min side, og som elsker og forguder vore børn, børnebørn og oldebørn. Hun har været styrken i vores hjem i både gode og dårlige tider. Hun spreder solskin hos alle dem, der kender hende.

Sluttelig er jeg meget taknemlig for alle jer, millioner af trofaste søstre verden over i alle aldre, der gør så meget for at opbygge Guds rige. Jeg er taknemlig for jer for de utallige måder, hvorpå I inspirerer, nærer og velsigner mennesker omkring jer.

Guds døtre

Jeg er glad for at være blandt så mange af Guds døtre. Når vi synger sangen »Jeg er Guds kære barn«, trænger ordene dybt ind i vores hjerte. Når vi tænker over denne sandhed

– at vi er børn af himmelske forældre¹ – fyldes vi med en følelse af forståelse af vores herkomst, formål og bestemmelse.

Det er godt at huske, at I altid er et barn af Gud. Denne viden vil bære jer gennem de vanskeligste tider i jeres tilværelse og inspirere jer til at udføre forunderlige ting. Det er dog også vigtigt at huske, at det at være datter af evige forældre ikke er en udmærkelse, som I har gjort jer fortjent til og ej heller nogensinde vil miste. I vil altid og for evigt vedblive at være Guds datter. Jeres himmelske Fader har høje forventninger til jer, men jeres guddommelige oprindelse *alene* garanterer jer ikke en guddommelig arv. Gud sendte jer hertil for at forberede jer til en fremtid, der er mere storslået, end I overhovedet kan forestille jer.

Guds lovede velsignelser til de trofaste er herlige og inspirerende. Blandt dem er »troner, riger, fyrstendømmer og magter, herredømmer, alle højder og dybder.«² Og det kræver mere end en åndelig fødselsattest eller et »medlemskort som Guds barn« at gøre sig værdig til disse ubegribelige velsignelser.

Men hvordan opnår vi dem?

Frelseren har besvaret dette spørgsmål i vor tid:

»Medmindre I efterlever min lov, kan I ikke opnå denne herlighed.

For snæver er den port, og trang er den vej, som fører til ophøjelse ...

Antag I derfor min lov.«³

Derfor taler vi om at gå på disciplens vej.

Vi taler om lydighed mod Guds befalinger.

Vi taler om at efterleve evangeliet med glæde af hele vores hjerte, kraft, sind og sjæl.

Gud ved noget, vi ikke ved

Og alligevel føles lydighed mod Guds befalinger for nogle af os ikke altid særlig glædeligt. Lad os se det i øjnene: Der er nogle, der ser vanskeligere eller mindre tiltalende ud – befalinger, som vi betragter med samme begejstring som et barn, der sidder foran en tallerken med sunde, men afskyede grøntsager. Vi bider tænderne sammen og tvinger os selv til at acceptere det, så vi kan gå videre til mere ønskværdige aktiviteter.

På sådanne tidspunkter spørger vi måske os selv: »Behøver vi virkelig at adlyde *alle* Guds befalinger?«

Mit svar på dette spørgsmål er enkelt:

Jeg tror, at Gud ved noget, vi ikke ved – noget, som overgår vores fatteevne! Vor Fader i himlen er et evigt væsen, hvis erfaring, visdom og intelligens er uendelig større end vores.⁴ Ikke kun det, men han har også en uendelig kærlighed og medfølelse og

er fokuseret på ét helligt mål: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for os.⁵

Med andre ord ikke blot *ved* han, hvad der er bedst for jer. Han er også *ivrig efter*, at *I vælger* det, der er bedst for jer.

Hvis I inderst inde tror på dette – hvis I virkelig tror på, at vor himmelske Faders storslåede mission er at ophøre og herliggøre sine børn, og at han bedst ved, hvordan det gøres – giver det så ikke mening at tage imod og følge hans befalinger, selv dem der ser vanskelige ud? Bør vi ikke påskønne de lygtepæle, han har givet, der leder os gennem jordelivets mørke og prøvelser? De markerer vejen tilbage til vores himmelske hjem! Ved at vælge vor himmelske Faders vej lægger I et guddommeligt fundament for jeres personlige udvikling som Guds datter, der vil velsigne jer livet igennem.

Vores udfordring skyldes til dels, tror jeg, at vi forestiller os, at Gud har alle sine velsignelser låst inde i en gigantisk sky oppe i himlen, hvor han nægter at skænke dem, medmindre vi retter os efter nogle strenge, patriarkalske krav, han har opstillet. Men sådan er befalingerne slet ikke. I virkeligheden lader vor himmelske Fader det konstant regne ned over os med velsignelser. Det er vores frygt, tvivl og synd, der ligesom en paraply hindrer disse velsignelser i at nå os.

Hans befalinger er kærlige instruktioner og en guddommelig hjælp til os, så vi kan slå paraplyen ned og modtage denne regn af himmelske velsignelser.

Vi er nødt til at erkende, at Guds befalinger ikke bare er en lang liste med gode ideer. De er ikke små gode råd på en blog på internettet eller motiverende citater fra en opslagstavle på Pinterest. De er guddommelige råd, baseret på evige sandheder og givet med henblik på at bringe »fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden.«⁶

Altså har vi et valg. På den ene side er der verdens mening med dens evigt skiftende teorier og tvivlsomme motiver. På den anden side er der Guds ord til sine børn – hans evige visdom, hans sikre løfter og hans kærlige instruktioner om at vende tilbage til hans nærhed i herlighed, kærlighed og majestæt.

Valget er jeres!

Havenes, sandets og de uendelige stjerners Skaber rækker ud til jer på denne dag! Han tilbyder opskriften på lykke, fred og evigt liv!

For at blive værdige til disse velsignelser må I ydmyge jer, udøve tro, påtage jer Kristi navn, søge ham i ord og gerning og standhaftigt »stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder.«⁷

Lydighedens hvorfor

Når først I forstår Guds sande natur og hans befalinger, vil I også bedre forstå jer selv og det guddommelige formål med jeres eksistens. Med dette følger, at jeres motivation til at følge befalingerne ændrer sig, og det bliver jeres hjertes ønske at efterleve evangeliet med glæde.

Fx får de, der ser tilstedeværelse ved kirkemøder som en personlig måde at få større kærlighed til Gud på, finde fred, opløfte andre, søge

Ånden og forny deres forpligtelse til at følge Jesus Kristus på, en langt rigere oplevelse end dem, der blot bruger deres tid på at sidde på en bænk. Søstre, det er *meget vigtigt*, at vi overværer vore søndagsmøder, men jeg er temmelig sikker på, at vor himmelske Fader er mere interesseret i vores tro og omvendelse end i tilstedeværelsesstatistikker.

Her er endnu et eksempel:

En enlig mor med to små børn fik for nylig skoldkopper. Selvfølgelig varede det ikke længe, før hendes børn også fik det. Opgaven med at tage vare på sig selv og sine små børn var næsten for meget for den unge mor. Derfor blev det normalt pletfri hjem rodet og snavset. Snavsede tallerkener hobede sig op i vasken, og snavsetøjet lå i bunker overalt.

Mens hun kæmpede med grædende børn – og selv havde lyst til at græde – bankede det på døren. Det var hendes besøgs lærere. De kunne se den unge mors nød. De kunne se hendes hjem, hendes køkken. De kunne høre børnenes gråd.

Hvis nu disse søstre kun havde været interesserede i at udføre deres aftalte månedlige besøg, kunne de have rakt moderen en portion småkager, nævnt at de havde savnet hende ved hjælpeforeningsmødet sidste uge og sagt sådan noget som: »Sig til, hvis

der er noget, vi kan gøre!« Så kunne de være taget glade af sted, taknemlige over at de havde 100 % endnu en måned.

Heldigvis var disse søstre Kristi sande disciple. De bemærkede deres søsters behov og gik i gang med at udøve deres mange talenter og erfaringer. De ryddede op i kaosset, gjorde hjemmet lyst og rent og ringede efter en ven, der kunne komme med nogle hårdt tiltrængte varer. Da de endelig var færdige og sagde farvel, forlod de en mor i tårer – tårer af taknemlighed og kærlighed.

Fra da af fik den unge mor et nyt syn på besøgsundervisning. Hun sagde: »Jeg ved, at jeg ikke bare er et kryds på en eller andens huskeliste.«

Ja, besøgs lærere må være trofaste i at udføre deres månedlige besøg, også uden at glemme det yderst vigtige *hvorfor* bag denne befaling: At elske Gud og vore medmennesker.

Når vi behandler Guds befalinger og vores andel i at opbygge hans rige som noget, der skal krydses af på en huskeliste, går vi glip af det essentielle i at være discipel. Vi går glip af den vækst, der kommer af at efterleve vor himmelske Faders befalinger med glæde.

At gå på disciplens vej behøver ikke at være en bitter oplevelse. Den »er mere sød end alt, hvad der er sødt.«⁸ Den er ikke en byrde, der

tynger os. At være en discipel løfter vores ånd og gør os lette om hjertet. Det inspirerer os med tro, håb og næstekærlighed. Det fylder vores ånd med lys i tider med mørke og afklaret ro i tider med sorg.

Det giver os guddommelig kraft og evigtvarende glæde.

Find glæde ved at efterleve evangeliet

Mine kære søstre i evangeliet, hvad enten I er 8 eller 108, så er der én ting, som jeg håber, I virkelig forstår og ved: I er elskede.

I er dyrebare for jeres himmelske forældre.

Den uendelige og evige Skaber af lys og liv kender jer! Han er opmærksom på jer.

Ja, Gud elsker jer i dag og altid.

Han venter ikke med at elske jer, indtil I har overvundet jeres svagheder og dårlige vaner. Han elsker jer i dag med en fuldstændig forståelse for alle jeres problemer. Han er klar over, at I rækker op mod ham i inderlig og håbe-fuld bøn. Han kender til de tidspunkter,

hvor I har holdt fast i det svindende lys og troet – selv midt i et voksende mørke. Han kender til jeres lidelser. Han kender til jeres anger for de gange, hvor I er kommet til kort eller har fejlet. Og alligevel elsker han jer.

Og Gud kender til jeres succeser. Selv om de forekommer jer at være små, anerkender og sætter han hver eneste af dem højt. Han elsker jer for at give af jer selv til andre. Han elsker jer for at række ud og hjælpe andre med at bære deres tunge byrder – selv når I kæmper med jeres egne.

Han ved alt om jer. Han ser jer klart – han kender jer som den, I virkelig er. Og han elsker jer – i dag og altid!

Tror I, at det betyder noget for vor himmelske Fader, om jeres makeup, tøj, hår og negle er perfekte? Tror I, at jeres værdi for ham ændrer sig på grund af, hvor mange følgere I har på Instagram eller Pinterest? Tror I, at han ønsker, I skal være bekymrede eller blive deprimerede, hvis nogen fjerner jer som ven eller ophører med at følge jer på Facebook eller Twitter?

Tror I, at ydre skønhed, kjolestørrelse eller popularitet har nogen betydning overhovedet for jeres værdi hos ham, der skabte universet?

Han elsker jer ikke blot for den, I er i dag, men også for den person bestående af herlighed og lys, som I har potentiale til og ønske om at blive.

Han ønsker, mere end I kan forestille jer, at I når jeres bestemmelse – at vende ærefuldt tilbage til jeres himmelske hjem.

Jeg vidner om, at måden at opnå det på er at lægge selviske ønsker og uværdige ambitioner på opofrelsens og tjenestens alter. Søstre, stol på Jesu Kristi frelsende kraft. Hold hans love og befalinger. Med andre ord – efterlev evangeliet med glæde.

Det er min bøn, at I vil opleve et fornyet og større mål af Guds skønne kærlighed i jeres tilværelse, at I vil finde tro, beslutsomhed og forpligtelse til at lære Guds befalinger, sætte pris på dem i jeres hjerte og efterleve evangeliet med glæde.

Jeg lover, at når I gør det, vil I opdage jeres bedste jeg – jeres *sande* jeg. I vil opdage, hvad det virkelig vil sige at være datter af den evigtvarende Gud, al retfærdigheds Herre. Dette vidner jeg om og efterlader jer min velsignelse som Herrens apostel. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Gud er ikke kun vor Hersker og Skaber, han er også vor himmelske Fader. Alle mænd og kvinder er bogstaveligt talt Guds sønner og døtre. Præsident Joseph F. Smith har sagt: »Mennesket som ånd blev avlet og født af himmelske forældre og opfostret til modenhed i Faderens evige boliger, før det kom til jorden i et jordisk [fysisk] legeme« (Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith, 1999, s. 335-336).
2. L&P 132:19.
3. L&P 132:21-22, 24.
4. Se Es 55:9.
5. Se Moses 1:39.
6. L&P 59:23.
7. Mosi 18:9.
8. Alma 32:42.

Sobral, Brasilien